

Özellikle Federal Almanya Cumhuriyetinin Askeri Ve Polisiye Yardımları Ve Bunun Türkiye İşkence Rejimi Açısından Önemi Konulu İddianame ve Gerekçesi

I. İddianame

- Türkiye'deki rejime karşı Uluslararası Mahkeme'nin jüri üyelerine
- Demokrat ve ilerici güçlere
- Dünya halklarına

Federal Almanya Cumhuriyeti Hükümet'ini ve birçok yatırımcı büyük sermayeyi Türkiye'de kurulduğu 12 Eylül 1980 tarihinden bu yana süren dikta rejimine ve onun baskıcı ve işkenceci eylemlerine aktif destek vermekle suçluyoruz.

Suç Unsurları:

1. Çok sayıda Federal Alman şirketi Türkiye ile sürekli artan silah ve silah sistemleri ticareti yapmaktadırlar; bu silahları rejim doğrudan kendi halkına baskı uygulamada kullanmaktadır. Özellikle Krupp firması Türkiyede çok sayıda silah ve tank yedek parçası üretim fabrikaları kurmuştur.
2. Askeri darbeden hemen kısa bir süre sonra bu ticari ilişki yoğun bir biçimde dönemin SPD (Almanya Sosyal Demokrat Partisi) Hükümeti tarafından bizzat askeri cuntaya "Askeri Özel Yardım" (Rüstungssonderhilfe) adı altında bir tasarrufla (600 milyon DM tutarında) özendirilmiş ve geliştirilmiştir. Bunun yanısıra 130 milyon DM tutarındaki "Türkiye Yardımı" da (Türkei Hilfe) bugüne kadar devam ediyor.
3. Ancak Federal Almanya Cumhuriyeti sadece Türk ordusunu, jandarmasını ve polisini yatırımcılarca yapılan silah ve silah sistemleri yatırımlarıyla desteklemekle kalmıyor aynı zamanda artan bir biçimde ordular ve polisler arası yoğun bir işbirliği ve eğitim çalışması da yürütüyor. Örneğin "GSG 9" ülke içindeki huzursuzluklarda devreye girmek amacıyla oluşturulan Türk Özel Komando Timi'ne eğitim vermektedir. Bu şekilde Federal Almanya Hükümeti örneğin Kürt halkının bağımsızlık savaşını bastırmada doğrudan bir rol oynamaktadır.

II. Gerekçe

I. Federal Alman şirketlerinin Türkiyede ve Türkiye ile yaptığı askeri donanım ticareti

1.) Tanınmış büyük silah sanayi şirketlerinin dışında da diğer sanayi kollarındaki tüm büyük Alman şirketlerinin de bu ticarete payı bulunmaktadır. Biz yinede tanınmış bazı isimlere burada değinmek istiyoruz.

Daimler-Benz: İlk olarak bu şirkete değinmek istiyoruz. Daimler-Benz şirketi Türk ordusunun tüm motorlu araç ihtiacını giderme monopolünü elinde tutmaktadır. Türkiye standartlarında (büyük yüz ölçümü, geri kalmış teknolojisi, çok sayıda askeri) önemli bir stratejik konum arz etmektedir. Bilindiği gibi Türkiye'nin en etkin ve güçlü ulaşım araçları şirketi olan 'Otomarsan' da Daimler-Benz'in kontrolündedir. Alt kuruluşları olan AEG, Dornier, MTU, ZF ve MBB aracılığıyla da etki alanı Türkiye askeri donanımında daha da artmaktadır. (Tabi bu şirketin gelişimini izleyen herkesin bildiği gibi ipleri elinde bulunduran Deutsche Bank'dır.) Ancak bağlantıları bununlada kalmıyor, dikkat çekici bir diğer hususda şudur: 1986 yılından bu yana Daimler-Benz 600 Unimog, 1200 arazi aracı ve 6000 dizel motorlu araç olmak üzere Türkiye'ye toplam 36000 askeri araç ihraç etmiştir (bu sektörde

MAN'ında payı bulunmaktadır). Aynı zamanda MBB, Avrupa ortak yapımı olan "transall" transport uçakları ve Alman-Fransız ortak üretimi 2750 "Milan" tipi füze ihraç etmektedir. **Krupp** : (Özellikle Krupp - Industrietechnik) Öyle grünüyorki tüm panzer ve tank üretimi, bunların parça ve yedek parçalarının temini, bakım ve onarım haklarının tamamını elinde bulunduruyor. Arifiye'de 1975'den beri Avrupa'nın en modern panzer ve tank iç donanım fabrikası bulunmaktadır, kuran şirket ise Krupp - Industrietechnik'dir. İki yıl sonra da yine Arifiye'de bu şirket tarafından panzer ve tank yedek parçası üretim fabrikası kurulmuştur (kapasitesi 3000 çeşit yedek parça üretimini mümkün kılmaktadır). Kasım 1984'de Arifiye'de panzer ve tank paletleri üreten bir fabrika kuruldu, ancak şu ana kadar bu fabrikada **Krupp** şirketinin payı olup olmadığına dair her hangi bir veriye rastlayamadık. Kırıkkalede 1985 yılında Türk devletine ait MKEK'nin Alman şirketlerinin yardımı ile yaptırdığı tank toplu üretim fabrikası tamamlandı. Burada da herhangi bir Krupp ortaklığına rastlayamadık ancak böyle bir ortaklık ihtimali üzerinde durulması gerekecek kadar yüksektir. 1987 yılında Krupp MaK (Kiel)'e AV-90 tipi tankın bir prototipinin siparişi verilmiştir. Üretilmesi durumunda da bu modelden de satın alınması çok muhtemeldir. Türk ordusu için gemi yapımında ise Thyssen'in payı yüksektir...

2.) Kamu sektöründe büyük firmalar aracılığı ile bu ticaretin içinde yerlerini almış durumdadır. Burada özellikle bahsedilmesi gereken şirket Howaldtswerke/ Deutsche Werft'dir (HDW). Bu şirketin Türkiye'deki savaş gemisi yapımındaki payı yüksektir. İKL'de HDW ile yaptığı iş birliği ile bu sektörde payı bulunan önemli bir şirkettir... Thyssen - Henschel 1987 yılında **Jandarma Kuvvetlerine** 25 adet kondor tipi tekerlekli panzer ihraç etmiştir.

VW şirketi (sayısını şu ana kadar ortaya çıkaramadığımız bir miktarda) 1981 yılında Türkiye'ye polis aracı ihraç etmiştir. MBB, Dornier, ZF ve benzeri firmalarda, Federal Devlet'in dışında Bavyera ve Baden - Württemberg eyaletlerinde hisse payları bulunmaktadır.

3.) Eylül 1980 öncesi kapital monopolü için tehlikeli ¹¹ dönemin sona ermesinden sonra askeri donanım ve silah ticaretinde ciddi bir canlanma ve hızlı bir yükseliş hemen göze çarpmaktadır. Bunun sebebi de SPD Hükümeti'nin daha önce Demirel Hükümeti ile yaptığı 600 milyon DM'lik "Türkiye Özel Yardımı" (Türkeisonderhilfe) anlaşmasını dondurması ve olacağından gizli haber alma servisleri aracılığı ile haberdar oldukları askeri darbeyi beklemiş olmalarıdır. Askeri darbenin ve ondan kazanç sağlayan sınıfların ^{güçlenmesini} sağlamasını ve ilerlemesini ise darbeden sonra ciddi şekilde desteklemiştir.

II. Federal Almanya Cumhuriyeti'nin Türkiye'ye Devlet yardımı

1980 Askeri Darbesi'nden sonra 100 binden fazla insanın tutuklanması, işkence görmesi, muhalif güçlerin ve özellikle Kürt muhaliflerin sistematik bir şekilde bertaraf edilmesi Federal Almanya Devleti'nin Türkiye'ye yaptığı yardımların devam etmesine engel teşkil etmemiştir. "Europäische Wehrkunde" dergisinde çıkan bir yazı Türkiye'nin coğrafi konumunun Avrupa için stratejik açıdan önemli olduğunu açıklamaktadır. Türkiye'nin Batıya sırt çevirmesi durumunda, NATO güney kanadında ciddi bir zayıflamaya uğrayacak ve önemli deniz ve

- / boğaz bağlantılarını, örneğin İstanbul Boğazı ve Çanakkale Boğazı gibi boğazları kaybedecek, denizde ve havada örneğin Ortadoğu'da hareket alanı ve müdahale gücü zayıflayacaktır. Bu ülkenin Batı ittifakını çıkarılması, dünyanın stratejik konumunu kökten değiştirecektir. Birde Türkiye'nin Sovyetler Birliği ile birlik içine girmesi tüm Batı'nın güvenliğini tehlikeye sokacak vede Ortadoğu ve Yakındoğu'nun tüm ülkelerinin bağımsızlıklarını tehlikeye düşürecektir. "

Wolfgang Höpkers Güneydoğu Avrupa Derneği'nin Godesberg'deki Türkiye Sempozyumu'nda Federal Almanya Devleti'nin çıkarlarını şöyle dile getiriyor:

" Ekonomik kriz içersinde bulunan Türkiye 'ye mali destek karitativ bir uygulamadır, bu batının önemli bir ittifak ortağının güçlenmesine hizmet eder. Bu askeri yardımlar konusunda daha da geçerlidir. Türkiye 'nin savunma gücününün güçlendirilmesi tüm Avrupa 'nın savunması yönünde yapılan en iyi yatırımlardan biridir "

- / Türkiye'nin NATO stratejileri içersindeki "kilit" rolünün ülke içinde temsilcisi ve kollayıcısı olan bir güce ihtiyacı vardı. Bu güç askeri darbeden önce de ordu idi. Darbeden üç ay önce " Frankfurter Allgemeine" gazetesi NATO'nun ilkbahar toplantısı için şöyle yazıyor:
- / "Toplantı Türkiye 'nin hala Batı 'ya bağlılığını ve ittifakında Türkiye 'nin yanında olduğunu açıklığa kavuşturmuştur. Bütün resmi açıklamaların değerlendirilmesi, hala askeri konularda son sözün orduya ait olduğu göz önünde bulundurularak değerlendirilmelidir. Generaller Türkiye 'deki düzenin yegane koruyucularıdır ve onlarda NATO yanlısıdır. " (FAZ, 26.06.1980)

Ordunun darbe ile ülkedeki kontrolü ele geçirmesi NATO strateji uzmanları için sevindirici bir durum olmuştur, çünkü bu gelişme ile NATO'nun Güneydoğu kanadı daha da sağlamlaşmıştır. Bunu binlerce insanın cesetlerini ciğneme pahasına olsa bile kabullenmişlerdir.

ABD'nin yanısıra Federal Almanya Cumhuriyeti'de bu strateji planı içersinde "kilit" rol üstlenmiştir. NATO'daki görev paylaşımı çerçevesinde Federal Almanya Cumhuriyeti Türkiye'yi silahlandırmakla görevlendirilmiştir.

Federal Almanya Cumhuriyeti'nin Türkiye'ye Devlet Yardımı "Türkiye Yardımı" şu kollara ayrılmıştır:

- a.) Silah ve teçhizat yardımı
- b.) Ekonomik yardım

Silah ve teçhizat yardımı

NATO tavsiyesi üzerine 1964 yılından bu yana Federal Almanya tarafından Türkiye'ye 14 kerede olmak üzere 1,32 milyar DM değerinde askeri silah ve teçhizat yardımı yapılmıştır. 1979 yılından itibaren 18 ayı içeren bir kerede yapılması ön görülmüş 100 milyon DM'lik yardım miktarı 130 milyon DM'ye yükseltilmiştir. Bu yardımların %80'i yeni üretilen askeri teçhizatı, %20'si Alman ordusunun fazlasından sağlanmaktadır.

- / Yardım bağlantılarının kurulması için Türkiye, Alman ordusunun Koblenz'deki Ordu Malzeme Dairesi'nde dört üst düzey Komutan ve birde astsubay bulundurmaktadır. Bunun yanısıra Alman ordusunun kullanılmış ama halen işlev gören ve kullanılmaya elverişli ordu teçhizatında kapsayan bir ekstra yardım paketi de bulunmaktadır. Federal Almanya Cumhuriyeti'nin 1964 den 1988' e kadar Türkiye'ye yaptığı yardım miktarı şöyle:

Savunma yardımı (16 taksitte)

1,580 milyar DM

Askeri donanım özel yardımı (Bir defaya mahsuben)	600 milyon DM
Askeri teçhizat yardımı (2 anlaşma ile)	1,221 milyar DM
NATO programı çerçevesinde "EDİP" (European Defence Improvement Program)	300 milyon DM
TOPLAM	3,701 milyar DM

- / Federal Almanya'nın Türkiye'ye savunma yardımları sadece silah ve malzeme yardımları ile sınırlı kalmıyor, Türk ordusunun ve donanmasının yeni teknolojilere kavuşmasını da sağlayacak çalışmalarında yürütüyor. Türkiye'deki panzer, tank ve denizaltı üretim programları geliştirilmiş ve bunlara, Arifiye örneğinde olduğu gibi destek verilmiştir. Türkiye'ye "Askeri Donanım Özel Yardımı"ndan 77 adet Leopard tipi tank, 5 bin adet tanksavar füzesi ve 249 adet füze imha füzeleri gönderilmiştir.
- / Şu anda 150 Leopard tipi tankın alımı ile ilgili müzakereler devam etmektedir. Karşılığında ise Türkiye, Konya'da Alman ordusuna ve muhtemelen NATO'ya bir deneme uçuş üssü sağlayacaktır. Bu isteğin sebebi ise, Almanya'daki halkın aşırı gürültü ve yüksek risk oranına karşı gösterdikleri tepki nedeniyle kendi ülkelerinde bu uçuşların yapılamaması ve buna ek olarak böyle bir üssün İran-İrak Körfezi'ne yakınlığıdır.

Ekonomik Yardım

- / Federal Almanya Türkiye'ye OECD çerçevesinde sürekli olarak ekonomik yardımda bulunmakta. Almanya'nın diğer endüstri ülkelerine nazaran Türkiye ile olan daha yakın ilişkisi burada daha net olarak ortaya çıkmaktadır. OECD içinde Türkiye komisyonunun başkanlığını Almanya yürütmektedir. Son yıllarda ve özellikle 1980 Askeri Darbesi'nden sonra Türkiye'ye yapılan yardımların ve verilen kredilerin çoğu OECD'ye aittir. Türkiye'ye o dönemde yapılan askeri yardım da dönemin SPD Maliye Bakanı Matthöfer tarafından hazırlanmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kredi bağımlılığı'na dair

- / İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra dünyanın jandarmalığını ABD devir aldı. Türkiye'ye de birçok askeri ve ekonomik yardım sağladı, ancak bunu bazı şartlara bağladı. Ekonomik açıdan ABD'nin niyeti Türkiye'nin bir tarım ülkesi olarak kalmasını sağlamaktı. Türkiye'nin ağır sanayi kurma arzusu reddedildi. Bu nedenle Türkiye'nin hafif sanayi kurma projeleri desdeklendi. Böylece Türkiye'nin ağır sanayi kurması engellenmiş oldu. Türkiye dışarıdan gelecek yardımlara ihtiyacı olduğu için bu anlaşmayı kabullendi. Şu anda ise Federal Almanya 36 şirketle yabancı yatırımcılar arasında en ön sırada yer alıyor. Türkiye her geçen gün dış borçlanma ile özellikle Almanya ve ABD'nin daha fazla güdümüne giriyor.
- / Burada önemli bir rolde Dünya Bankası (1), Dünya Para Fonu (2) ve OECD (3) oynuyor. Dünya Bankası 10 Şubat 1982 "Türkiye Raporu"nda Türkiye'nin Dünya Bankası'na olan borcunun 4,7626 milyar ABD Doları'na ulaştığını ve faiz borçlarının 1,8401 milyar ABD Doları olduğunu açıklıyor.
- / Türkiye Cumhuriyeti'nin 1980 Askeri Darbesinden önce IMF ile imzaladığı anlaşma Türkiye'nin ekonomi politikasını tamamen dış müdahalelere açık hale getiriyordu. Bu anlaşmanın yapılış nedeni ise Türkiye'nin mali yönden çok ciddi bir kriz içerisinde olması ve dış devletlerin nazarında kredi notunun düşük olup kredi alamaz hale gelmiş olmasıydı. IMF kredi yardımını şartlara bağladı.

Bu şartlar:

- Karşılıksız para basımının durdurulması
- Subvansiyonların durdurulması (devletin sürekli zarar yapan devlet kuruluşlarına subvansiyonu)
- Türk Lira'sının değerinin düşürülmesi ve döviz kurunun serbest bırakılması, devlet tarafından belirlenmesi
- Ülkenin enerji üretiminin fazlaştırılması (Petrol ithalini azaltıp, döviz çıkışını engellemek ve ödemeler dengesini sağlamak için)
- Döviz getirecek üretim ve hizmet sektörlerinin artırılması
- Yabancı sermayenin ve şirketlerin ülkeye girmesi ve yatırımlara ortak olmasının kolaylaştırılması
- Tüketim mallarına dolaylı olarak vergilerin getirilmesi ve vergi sisteminin yeniden düzenlenmesi
- Maaşların dondurulması
- Faizlerin yükseltilerek para biriktirmeye özendirilmek

1) Dünya Bankası 1945 yılında kuruldu. 1980'de üye ülkelerin sayısı 143'e yükseldi.

- / Türkiye'de bu üye ülkelerden biri. Dünya Bankası'nın kapitali yaklaşık 40 milyar ABD Doları. Banka'nın parasının büyük kısmı, kredi vermek için kullanılmaktadır. Bu krediler belli şartlarla belli üretim kaynakları için verilir. Türkiye'ye bu krediler özellikle enerji sektörünün düzenlenmesi için verilmiştir.

2) IMF 1944 yılında kuruldu ve 1947 yılında Birleşmiş Milletlerin "Ayrıcalıklı Organizasyon" statüsünü elde etti.

- / Türkiye 1947 yılında IMF'e üye oldu. Kuruluşun asıl amacı üyeler arasındaki ödeme dengesini sağlamasıydı. Her ülke belli bir miktar ödeme yapıyor, bu ödemeler dengesinde kimin söz hakkı olduğunu belirliyor. Tabiki ABD birinci sırada yer almakta. Ayrıca FON hangi şartlarda kredi verileceğini de belirliyor. Milli ekonomilere aşırı müdahaleleri sağlayan da bu şartlardır.

3) OECD 14 Şubat 1960 yılında kuruldu. Kuruluş sanayileşmiş ülkelerden oluşuyor. Başka görevlerinin yanı sıra, kuruluş, gelişmekte olan ülkelere kredi sağlıyor. Kredi görüşmeleri aşamasında belli bir proje grubu ülkedeki sorunları inceliyor. 1962'de "Türkiye Konsorsyumu" kuruldu. Türkiye'ye özellikle, bazı projelerin gerçekleştirilmesi için gerekli olan ithal malların alınması ve kredi borçlarının ödenmesi için krediler verilmektedir.

- / İlk bakışta OECD'nin politikası IMF'ninki gibi saldırgan görünmemektedir, ancak bu görüntü aldattıcıdır. Çünkü OECD sadece IMF ile daha önceden kararlaştırılmış şartların doğrultusunda kredi verir. Rudolf Vogels (OECD'nin Almanya'daki eski temsilcisi) IMF, OECD ve uluslararası bankaların ilişkilerini Türkiye ile kredi anlaşması doğrultusunda şöyle anlatıyor:

"Bu konudaki çalışmalar çok güçlüklerle sürdürülebiliyor, çünkü aynı anda birçok farklı düzlemde hareket etmek zorundasınız. Kilit rol oynayan Washington'da IMF, Paris'te OECD'nin "Türkiye Konsorsyumu" ve yeniden yapılanma ile ilgili çalışmalar yapan 227 uluslararası banka."

Bu anlaşmanın getirisi çalışan halk üzerinde yıkıcı olmuştur. O zamanlar (ve şu anda yeniden) çalışanların, kötüleşen yaşam standartlarına tepkisi, toplu grev eylemleri olmuştur. Bu anlaşma 1980 Askeri Darbesi olmaksızın kısmen dahi uygulamaya geçirilemezdi.

Buna paralel olarak, 1980 öncesi ödenmesi bloke edilmiş 500 milyon ABD Doları'nı OECD kararı çerçevesinde Maliye Bakanı Matthöfer Türkiye'ye aktarmıştır...

OECD Kredilerinin dağılımı:

1) Program Kredileri:

Bunlar Türkiye'nin üye ülkelerle olan dış ticaret açığını kapatmaya yöneliktir. Anlaşılacağı üzere Türkiye bu kredileri üye ülkelerden ithal ettiği ürünler için kullanmaktadır.

2) Proje Kredileri:

Çoğunlukla çeşitli projelerin desdeklenmesi amacı ile kullanılmaktadır, ama tahmin edilebileceği üzere bu projelerin yatırımcıları da genel olarak bu üye ülkelerden çıkmaktadır. Bu da yine bu ülkelerin yatırımcılarına hizmet etme ve ürünlerini ithal etme anlamına gelir.

3) Dış Borç Ödeme Kredileri.

Bu kredilerle Türkiye'nin dış borç ödeme dengeleri ayarlanmaktadır. Ancak sonuçta Türkiye'nin OECD'den aldığı kredi borcu gün geçtikçe artmaktadır.

IMF, Dünya Bankası ve OECD ve bunlarla bağlantılı olarak Federal Almanya bu ekonomik programın uygulanması ve bu uygulamanın korunmasında, bunun da sonucu olarak korkunç boyutlardaki insan hakları ihlallerinde büyük rol oynamaktadırlar. Bu ihlaller sendikalı olma hakkının yasaklanmasından başlayıp, sistematik işkence ve muhalefetin yok edilmesine kadar varmaktadır.

Almanya'nın bu denli yardımda bulunduğu Türkiye'de ekonomi ne durumda?

- Her 100 aileden 30'u yoksulluk sınırının altında yaşamaktadır, yani yılda 2500 DM'den az gelire sahiptir. (Cumhuriyet Gazetesi, 20.11.1986)
- 1980'den bu yana çalışanların ücretleri yarı yarıya değer kaybetmiştir. (Nokta Dergisi, 11.05.1986) Güneyde dev pamuk tarlalarında çalışan işçiler 900 gr. et için 12 saat çalışmak zorundadırlar. (Hürriyet Gazetesi, 19.08.1986)
- Türkiye'de yılda 200 bin insan iş kazaları ve iş hastalıkları nedeniyle ölmekte. (Milliyet Gazetesi, 11.09.1986)
- Yeni doğan her 8 çocuktan 1'i bir yaşını doldurmadan hayatını kaybetmekte. (Nokta Dergisi 11.05.1986) Bu oran Almanya'da 70'te 1'dir.

Türkiye'ye Federal Almanya tarafından biçilen değer

Birçok Federal Alman siyaset adamının ve Mayıs 1986'da Federal Almanya Cumhurbaşkanı Weizsaecker'in (askeri darbeden sonra Türkiye'yi ziyaret eden ilk, en üst düzeyde Avrupalı bir devlet adamı) Türkiye'yi ziyareti ve çeşitli Alman siyasetçilerinin Avrupa ortak Gremileri'nde, diğer Avrupa ülkelerinin, insan haklarını ihlallerinden ötürü karşı çıkmalarına rağmen, Türkiye'yi desteklemeleri Türkiye'deki işkenceci baskı rejiminin değerini artırır duruma getirmiştir. Bazı Alman yetkililerinin insan haklarını ihlalleri ilgili konularda yaptıkları açıklamalar ise Türkiye'deki rejimi dahi şaşırtacak niteliktedir. Federal Almanya

eski Cumhurbaşkanı ve Avrupa Parlamentosu Türkiye raportörü Kai Uwe von Hassel şöyle diyor:

"Türkiye'de şu anda işleyen bir demokrasi vardır... İnsan hakları ülkenin çeşitli yerlerinde yapıya bağlı olarak değişmekte. Bu yapıların farklılığına uygun olarak insan hakları mevcut..." (Milliyet Gazetesi, 02.03.1986) "Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı yapılan insan hakları ihlali suçlamaları, Türkiye ile Avrupa arasında düzelmeye başlayan ilişkileri bozmaya çalışan solcu çevrelerin işidir." (Tercüman Gazetesi, 20.02.1986)

Federal Almanya Cumhurbaşkanı Weizaecker bir basın toplantısında şu açıklamayı yapıyor:

- 1) "Şunu gördüm ki, Türk makamları insan hakları ihlallerinin ve işkence olaylarının üzerine çok ciddi bir şekilde gitmektedirler. Türkiye'nin bu konudaki kesin tavrı beni mutlu etti. Hiçbir toplum hatasız değildir. Bizde de hatalar oluyor. Suçlular cezalandırılmalıdır..." (Hürriyet Gazetesi, 25.09.1986)

Türkiye'deki en uç noktaya ulaşmış baskı rejiminin ve kanlı darbenin başı olan TC Cumhurbaşkanı Evren'in Federal Almanya'yı ziyareti sırasında Weizaecker ve ilerigelen siyaset adamları tarafından karşılanması ve ağırlanması bu kanlı rejime değer kazandıran en yeni ve en önemli olaydır. Federal Almanya Başbakanı Kohl şöyle diyor:

"Alman Hükümeti Avrupa ile Türkiye'nin yakınlaşması için çalışmaktadır" (Frankfurter Rundschau, 19.10.1988)

"Bonn Türkiye'ye gelecekte de askeri yardımların devam edeceği sözünü vermiştir." (Frankfurter Rundschau, 19.10.1988)

- 1) Bu arada Alman devlet yetkililerinin emriyle de birçok Türk ve Kürt muhalifler ev hapsinde tutuldu.

I. Türkiye Cumhuriyeti ile Federal Almanya arasındaki polisiye işbirliği
"Türkiye ile emniyet düzeyinde şu ana kadar devam etmiş olan işbirliği açısından ve yine Türkiye ile ilgili iade konularındaki işbirliğimizin inandırıcılığı açısından, 21 şubat tarihli kararın bir an önce işleme konulabilmesi için, sizden sınır dışı etme kararını onaylamanızı rica ediyorum!" (Devlet Bakanı Zimmermann'ın 21.07.1983'te Adalet Bakanı Engelhard'a iltica hakkı tanınmış Cemal Altun'un (30.08.1983'te çaresizlik ve korkudan intihar etti.) sınır dışı edilebilmesi için yazdığı mektuptan.)

Türkiye ile emniyet güçleri düzeyindeki iyi işbirliği üç ana kategoriye ayrılmakta:

- 1) Emniyet Birimleri'ne silah yardımı ve Türk ve Kürt muhalif güçlerinin takibine ve bastırılmasına yardımcı olacak etkili malzemenin sağlanması,
- 2) Türk Polisi'nin eğitilmesi, özellikle de Kürdistan'da görev yapmak üzere Federal Alman GSG 9 Özel Timi benzeri bir özel timin oluşturulması çalışması,
- 3) Alman Polisi'nin gizli haber alma teşkilatı via Türk devletine, iltica hakkı isteyenlerin dosyaları hakkında bilgi verme, sınır dışı etme çalışmaları, rejime muhalif güçlerin dernek ve örgütlenmeleri ile ilgili bilgi aktarımı ve bu örgütlenmelerin kriminal hale getirilerek yasaklanmasını sağlamak.

1. Polise silah ve teçhizat yardımı

- / Askeri darbeden hemen birkaç gün sonra Almanya, Türk polisine malzeme alımı için 1 milyon DM yardımda bulunmuştur. Aşağıda vereceğimiz örneklerden de anlaşılacağı gibi Federal Almanya Cumhuriyeti, Türk polisinin baskı ve zulüm politiasını sürdürbilmesi için, polisin donanımını ve en modern teknolojik malzeme sağlama da kullanılan yardımına devam etmiştir.
- Federal Almanya 1982'i yılının başında Türkiye'ye 18 adet "Aloutte 4" tipi helikopteri Kürdistan'daki muhalif güçlerin takibinde ve bastırılmasında kullanılmak üzere göndermiştir.
- / Tercüman Gazetesi (22.02.1982) şöyle yazıyor: "Türk Hükümeti geçtiğimiz hafta Havacı Albay Hüseyin Bildirici başkanlığında altı kişiden oluşan bir heyeti, bu araçların teknik özellikleri, bakımı ve onarımı konularında eğitim almak üzere Bonn'a gönderdi...Emniyet üst düzey yetkilileri bu yeni araçların suçlu ve kaçakları takip ve yakalamada kendilerine kolaylık sağlayacağını ve birçok amaçla kullanılabileceklerini söylediler. Bu arada devamında alınabilmesi için gerekli çalışma ve görüşmelerin yapıldığını belirttiler."
- TC Başbakanı Özal 1984 yılındaki resmi Almanya ziyareti sırasında büyük bir gizlilik içinde Hamburg'daki MBB silah yapım fabrikasını ziyaret etmiştir. Buradada amaç helikopter alımıdır.
- Rejim karşıtlarını izlemek ve takip etmek üzere sınır bölgelerine kurulan polis karakollarının bilgisayar sistemleri de yine Almanya tarafından kurulmuştur.
- Haziran 1985'te emniyet güçlerinin en üst düzey yetkilileri Faderal Almanya İçişleri Bakanlığı tarafından Almanya'da birkaç gün misafir edilmiştir. Buradada yine Türk emniyet güçlerini en yeni silah ve en modern malzeme ile donatma konuları ele alınmıştır.
- / - Sadece Türk ordusunun askerleri değil, yaklaşık 40 bin Köy Korucusu' da Hektler und Koch firmasına ait Alman yapımı G-3 tüfekleri ile donatılmıştır.
- / - GSG 9 'un Kürt muhalif güçlerine karşı eğittiği özel timler aynı zamanda da Almanya'dan gönderilen Alman köpekleri ile güçlendirilmiştir. Milliyet Gazetesi'nin 29.12.1986 tarihli bir haberine göre : "Bölücü teröristlerin izini sürmede kullanılmak üzere tanesi 4 milyon TL'ye 11 Alman köpekpeği alındı. Özellikle Güneydoğ'da olmak üzere 17 ilde özel tim kuruldu...Özel timler çok özel eğitimden geçmiş, çok sıkı antrenman yapmış, heran göreve hazır ve en iyi silahlarla donatılmışlardır...(Emniyet Genel Müdürü Bedük)
- Türkiye Kürdistan bölgesindeki surlarını daha iyi kontrol edebilmek için gözetlemede kullanılmak üzere Drohnien tipi teftiş uçakları almayı planlıyor... 08.05.1985 tarihli Tercuman Gazetesi'nin ifadesine göre Dornier bir teklifte bulundu bile.
- / Batı Alman ve Türk polislerinin iş birliğinin hangi boyultara ulaştığını en iyi açığa çıkaran ise Uluslararası Af Örgütü'nün Mayıs 1986 tarihli "Silah İhracatı Ve İnsan Hakları"adlı broşürüdür: "Türkiye'deki işkence olaylarının çoğunluğunun polis karakollarında gerçekleştiği açıkça bilindiği halde Türk devleti, polisinin donanımı için 15 milyon DM yardım almıştır, bu 1982 ile 1984 arası en yüklü miktardır." (sayfa 26)
- "Yine 1985 ile 1987 yılları arasında Türkiye 3 milyon DM ile Federal Almanya'dan polis yardımı alan ülkeler arasında en ön sırada yer almaktadır." (sayfa 26)

2. Türk Emniyet Güçleri'ne eğitim desteği

Drohnien

Federal Almanya eğitim yardımlarının odak noktasını Türkiye'deki rejimin "Mavi Barette" adlı kontrgerilla timlerinin GSG 9 tarafından kurulması ve eğitilmesi oluşturuyor. Askeri darbeden hemen sonra hiçbir çekince göstermeden Federal Almanya özel timlerinin bu eğitime başladığını şu açıklama net bir şekilde ortaya koyuyor: "Mogadişu Baskını'nın Alman komutanları Ankara ve Van'da teftişlerde bulunmak niyetindedirler. BGS (Almanya sınır koruma birlikleri) komutanı ve GSG 9'un şefleri Türkiye'yi ziyaret ettiler. Bu çerçevede

Jandarma Kuvvetleri Komutanı ve Milli Güvenlik Kurulu üyesi Sedat Celasun Türkiye'nin iki yıldır BGS ile birlikte tatbikat yaptığını açıkladı. Alman Yetkililer Türk ordusu tarafından eğitilmiş Jandarma Özel Timleri'nin yüksek kaliteye sahip olduklarını ifade ettiler. (Cumhuriyet Gazetesi, 17.09.1983)

"Uzun sohbetimiz sırasında yüzbaşı Weygold 1980'den beri Türkiye ile sıkı bir çalışma içinde bulduklarını, geçen yıl merkezlerinde 2 "Mavi Barette" timinin eğitildiğini ve ortak çalışmalardan çok iyi sonuçlar alındığını söyledi" (Tercuman Gazetesi, 01.2.1987)

Hürriyet Gazetesi'nin 12.08.1986'da yayınlanan yazısında; 1500 özel tim görevlisinin PKK'lileri yok etmek üzere peşlerine düşeceklerini, Doğu ve Güneydoğu'da operasyonlar gerçekleştireceklerini, ara seçimlerden sonra sayılarının 500'den 1500'e çıkarılacağını, daha sonra da 3000'e çıkarılacağını ve böylece vurucu gücün yükseleceğini, bunların en az 1,80 cm boyunda ve gece gündüz göreve hazır olabilecek bir yapıda olmaları gerektiğini belirtip, bunların Federal Almanya Cumhuriyeti'nin özel tim görevlileri tarafından eğitileceklerini yazmasına rağmen, Ağustos 1986'da Yeşiller tarafından hükümete sunulan soru önergesine cevap olarak bunlar kesin bir biçimde ve tamamen yalanlanmıştır.

Ancak bu arada, bu eğitimin Kontrgerilla'ya GSG 9 tarafından nerde verildiği dahi ortaya çıkartılmıştır. Bonn 6569 St. Augustin'deki askeri karargahında eğitim verilmektedir. Alman hükümeti bu konudaki sessizliğini sürdürmektedir.

ge devam ediyor.

3. Alman Polisi'nin Türkiye'ye verdiği gizli bilgi ve sınırdışı hizmeti

Federal Almanya Türkiye'ye sadece silah ve eğitim yardımı değil, aynı zamanda muhaliflerin izlenmesi ve onlara zulmedilmesine de katkıda bulunmuştur. Aşağıdaki bölümde yabancı uyrukluların hakları ve bu hakların Alman devleti tarafından kısıtlanması ile, yabancılar üzerinde uygulanabilecek baskılar gözler önüne seriliyor. İkinci bölümde ise örneklerle Alman makamlarının nasıl Türkiye'nin bir uzantısı gibi çalıştıkları anlatılıyor.

3.1 Kontrol ve gözetleme : (seçilmiş örneklerle)

-Yabancılar Merkezi Kayıt-Arşivi "YMK"

YMK 1953'de kurulmuştur. Federal İdare Dairesi tarafından yürütülmektedir. Şu anda YKM'de 10 milyonun üzerinde göçmen ve mülteci hakkında 100 milyondan fazla bilgi ve kayıt mevcuttur. Almanya'da yaşayan 4,6 milyon yabancıların dışında 5 milyonun üzerinde Almanya'da ikamet etmeyen insanların dosyalarının bulunduğu YKM, ana bölüm ve bilgi işlem bölümü olmak üzere iki ana bölüme ayrılmıştır. Ana bölümde isim, doğum yeri ve tarihi, tabiyeti, meslek ve aile durumları gibi ilk etapta normal karşılanabilecek bilgiler yer almaktadır. Bilgi bölümünde ise sürülme durumu, iltica hakları, ilticanın kabülü veya reddi ile ilgili bilgiler ve Anayasa Koruma Dairesi'nin raporları gibi bilgiler yer almaktadır. Yasal olarak bilgi aktarımı sadece Yabancılar Polisi'nin kendi birimleri çerçevesinde mümkün kılınmışken, pratikte birçok makamla, örneğin Anayasa Koruma Polisi ve Federal Polis'te karşılıklı bilgi alış verişleri bulunuyor. Hatta hükümet dahi, YKM'nin kaynaklarının kullanımının yasalar çerçevesinde olmadığını kabul ediyor ve yeni bir yasa düzenlemeye hazırlanıyor.

-İltica

Siyasi suçlular Federal Almanya Cumhuriyeti Anayasa'sının 16. maddesi uyarınca, siyasi sığınma (iltica) hakkına sahiptir. Ancak bu hakkın tanınması için öncelikle iltica işlemlerinin

yapılması gerekmektedir. Bu amaçla kurulmuş Federal makamlara, yani mahkemelere, siyasi takibe uğradığına dair inandırıcı ve yeterli bilgiler sunmalıdır. Sığınma talebinde bulunanlar bunu ancak sorulan sorulara en ince detayına kadar cevap verirlerse sağlayabilirler. Bu sorulardan bazıları şöyle:

“1- Ülkenizde siyasi bir parti için çalıştınız mı? Eğer öyle ise sempatican yoksa üye miydiniz? Önemli bir göreviniz yada pozisyonunuz var mıydı? Hangi tarihten hangi tarihe kadar ?

2- Bu partinin adı nedir?

3- Partinizin programını anlatınız.

4- Partinizin organizasyon yapısını anlatın: Parti liderinizin ismini veya bölgenizdeki, şehrinizdeki veya ülke çapındaki çalışma grubundan isimler verin.

....

10- Baskı makinaların bulunduğu yeri tarif edin.

11- İsimler verin

12- Baskı için kağıt ve mürekkebi nereden sağlıyorsunuz?

13- Baskı makinası kime aitti?”

/ Bu Zirndorf'daki Federal ^{Daire'nin} ~~Makamı'nın~~ gizli servisler için mükemmel bir bilgi edinme kaynağı olduğunun göstergesidir. Her ne kadar bu bilgilerin karşı devletin kurumlarına verilmesi yasaklanmış olsada, Anayasa Koruma Polisi ve Haberalma Servisi sürekli olarak bu bilgilerden yararlanabilmektedir. Buda, başka haber alma servislerinin, örneğin MIT'in bu kaynaklardan yararlanmadığı konusunda şüpheler uyandırmaktadır.

/ Örneğin bir ~~Dışişleri~~ ^{İstisna} Bakanlığı yetkilisi A. Sternberg Spohr (Gesellschaft für Bedrohete Völker) bir açıklamasında : “Kürtler'in ~~in~~ ⁱⁿ düşmanlarının yani Türkiye'nin ve Irak'ın eline geçebilecek bazı önemli ayrıntılı bilgileri, isimleri, organizasyonları, kişilerin v.b şeyleri açıklamayın. Elinizde yeterince bilgi olsa dahi, eğer bu bilgiler Türkiye ve Irak için malzeme

/ olabilecek ise, bazı şeyleri açık bırakın, Federal ~~Makamı~~ ^{Daire} bilgilerin gizliliği konusunda en güvensiz, bilgilere ulaşılması en kolay yer. Hatta daha da ileri gidecek olursak Federal Makam'ların bildiği herşeyi Türkiye ve Irak da biliyor...

/ Dikkatli olun! Özellikle sığınma isteyenlerin dosyaları, söz konusu olan ülkelerce eksiksiz olarak bilinmekte. Bilhassa Türkiye ile yapılan anlaşmalar gereği, bir takım örgüt ve kişilerle ilgili bilgiler değiş tokuş edilmekte.” (V. Arendt- Rojahn, 'Ausgeliefert- Cemal Altun und andere', sayfa 153)

/ Mayıs 1983'de Anayasa Mahkemesi'nin, Mainz İdare Mahkemesi'nin, iltica talebinde bulunanlarla ilgili bilgilerin yabancı makamlara ^{iletilme olasılığı bulunup, bulunmadığına} ~~iletilebileceğine~~ ilişkin sorusuna verdiği cevap şudur: “Siyasi anlamda Federal Almanya Cumhuriyeti'nin dostu olan ülkelerin gerekli makamlarına bu bilgilerin verilmesi olasılığının olmadığını söylemek mümkün olamaz.” (V. Arendt- Rojahn, 'Ausgeliefert- Cemal Altun und andere')

Bu ifade daha sonra geri alındı.

19 Kasım 1987 tarihinde İçişleri Bakanı Zimmermann yıllardır zaten var olan Federal

/ Almanya Haber Alma Teşkilatı ve yabancı haber alma teşkilatlarıyla ~~sürekli~~ işbirliği ve bilgi alış verişini çok daha ileri seviyede yapılabilir bir hale getirmek üzere, bir yasa

/ değişikliği taslağını kamuoyuna sundu... Bu taslakda “Anayasa'nın Koruma Dairesi, iletilen ülke için çok büyük önem arz etmesi ve güvenlik ile ilgili olması halinde, özel kişilere ait bilgileri söz konusu olan ülkenin gerekli makamlarına iletebilirler. İletilen mevzular Federal Almanya Cumhuriyeti çıkarları ve bilgiyi alan ülkenin güvenliği konusundaki çıkarlarını korumak amacıyla verilebilir. Bilgi aktarımı resmi işleme sokulmalıdır. Bilginin iletildiği yer

/ bu bilgileri sdece bilginin iletilme amacına uygun olarak kullanılması ^{üzerine} uyarılmak zorundadır.” Tüm bu bulgular göstermektedir ki, Zimmermann'ın yasa tasarı, Batı Alman ve Türk güvenlik birimleri arasındaki iş birliğini yasallaştırmak ve genişletmek amacını taşımaktadır. Bu ise Almanya'da çalışan veya ilticacı olarak yaşayan muhaliflerin, sonucu

11
öldürücü olabilecek bir uygulamayla, Türk Haber Alma Teşkilatları'na teslimi anlamına gelmektedir.

- Yabancılar Yasası

Şu anda bile göçmenler ve sığınmacılar Alman yerli halkına göre, birçok demokratik hak ve uygulamalar konusunda daha az yasal haklara sahipler. Onlarca yıldır burada yaşamalarına rağmen seçme hakkına ^{da} sahip değiller. Yabancılar Yasası'nın 6. maddesi uyarınca göçmen ve sığınmacıların siyasi çalışmaları kısıtlanabilir veya yasaklanabilir. Çeşitli göçmen ve sığınmacıların oluşturduğu gruplar, Yabancılar Yasası'na göre ikinci, üçüncü ve dördüncü sınıf haklara sahip olmak üzere gruplara ayrılıyorlar, bu sınırdışı etme veya iadeye karar verme aşamasında etkili oluyor. Sebepleri ise ya sığınma hakkının tanınması için gerekli şartların oluşmaması, ya Türk makamlarının iade talebi, yada kişi yaşamını sürdüremediğinden sosyal yardım alır durumuna düşmesi.

Ancak öyle görünüyor ki, şu an mevcut olan Yabancılar Yasası fazla ileri gitmeye izin vermiyor. Her ne kadar Zimmermann'ın yasa tasarısı onay görmemiş olsada, kanunların sertleştirilmesi konusunda yeni çalışmalar var. Bu tasarıda "Alman resmi makamlarını veya Anayasa'yı aşağılayıcı görüşleri bulunanları, aşırı uçlarda kişisel yada organize çalışmalar yürütenleri" ^{ve} yürütmesi gibi durumlarda sınırdışı etme hakkı (Sığınmacılar ve Yabancılar Yasası, mad. 39) bulunmaktadır.

Tasarıya göre şu siyasi çalışmalar yasaklanmaktadır:

- 1- Almanya Federal Cumhuriyeti'nin özgürlükçü demokratik temel düzenine yönelik veya güvenliği tehlikeye atacak olan,
- 2- Uluslararası hukukun geçerli hükümlerine karşı çıkan,
- 3- Almanya Federal Cumhuriyeti'nin yasal düzenine ters düşen veya şiddet kullanma,
- 4- Politik, dini ve herhangi bir istemi, şiddet kullanma yoluyla değiştirmeye çalışma, bunu teşvik veya onaylama,
- 5- Federal Almanya Cumhuriyeti Makamları'na içeride ve dışarıda sldırı düzenlemeze çalışan grup ve örgütlerin kurulması veya desteklenmesi yönünde ülke içindeki ve dışındaki çalışmalar durumunda,
- 6- Yurt dışında, amacı insan onurunu zedeleyici bir düzenin kurulması olan örgüt, siyasi parti, dernek veya başka organizasyonların desteklenmesi halinde (SYY, 29.madde)

Böylece tüm siyasi çalışmalar devletin müdahalesine açık haldedir. Yasanın yapısında devletin keyfi müdahalesine imkan vererek tüm yollar açık bırakılmıştır. Böylece sığınmacılar ve göçmenler otomatik olarak Federal Almanya Cumhuriyeti'nin devlet politikası çizgisinde hareket etmeye zorlu kılınmışlardır. Böyle bir yasanın kabul edilmesi durumunda, siyasi çalışma yapanlar ve bunlara sempati duyanların sınırdışı edilmesi hakkı doğacağından, siyasetle ilgilenen Türk ve Kürtlerin toplu halde Türkiye'deki baskı rejimine teslim edilmeleri çok muhtemel bir hal alacaktır.

"Diensthilfe" westdeutscher Polizei- Geheimdienst -
Strafvollzugsbehörden = ausgewählte Besprecher.

3.2

Aşağıda bir takım Türk ve Alman gazetelerinden derlediğimiz yazıları Türk ve Alman güvenlik güçlerinin uyumlu işbirliğini sergilemek için sunuyoruz:

"Türkiye düşmanı dernek sorunu çözümlenecek,

Alman resmi heyetinin... yaptığı açıklama şöyle:

Şu andan itibaren, ^{de yasaya} Almanya'ya ^{gönderen} öğretmenlerin atamalarında Türkiye'ye danışacağız ve Türkiye'nin demokratik rejimine karşı çalışmış kişilere görev vermeyeceğiz" (Hürriyet Gazetesi, 13.07.1982)

/ "Dev-Sol, ^{istesi} Türkmen'in işi üzerine yasaklandı" (Hürriyet Gazetesi, 14.02.1988, sayfa 13)

/ "Kaçaklar, radikal örgütler, sığınmacılar ve Ermeniler" ?

İki İçişleri Bakanı'nın uzlaşması şu şekilde sıralanabilir:

- 1) Türkiye 135 eylemcinin iadesini istedi... 38'inin iadesi kabul edildi, 32'si rededildi, diğerleri de değerlendirilecek...
- 2) Eylül'de yapılacak olan 'Terör konusundaki Uzmanlar toplantısına' jandarma ve sınırları koruma birimi yetkilileri katılacak.
- 3) İki bakanın da tahminlerine göre Türkiye'nin ve Almanya'nın güvenliğini bozan yaklaşık 60 bin radikal mevcut." (Tercüman Gazetesi, 22.07.1983)

"Türkiye'ye bir defa da 39 teslim"

İçinde aşırı solcularında bulunduğu 39 kişi Türkiye'ye teslim edildi. Türkiye'den giden polisler tarafından teslim alındı. Yaklaşık 200 kişi Frankfurt hava limanında iadelere karşı gösteri yaptı. Kapıları bloke ederek İstanbul'a gidecek uçağa binışleri engellediler. Alman polisi iade edilenlerin kimliklerini gizli tuttu." (Hürriyet Gazetesi, 13.08.1983)

Federal Almanya Adalet Bakanı Engelhard'ın, C.K. Altun'un Türkiye'ye iadesi hususunda Dışişleri bakanı Genscher'e yazdığı mektupta:

"Adalet Bakanlığı'nın görüşü, kişinin iadesinin gerçekleşmesi konusunda bir sorunun kalmadığıdır. IRG'nin (Enternasyonal Yardım Kanu) 74. maddesi yabancı makamların iade istekleri, Dışişlerince onaylanmak zorunda olduğundan, sizin onayınızı istiyorum. Federal Almanya'nın gerektiğinde Türkiye'den iade taleplerinde de bu tür durumların karar vermelerinde etkili olacağını göz ardı etmemek gerekmektedir."

"Emniyet Genel Müdürü Saffet Arıkan başkanlığındaki bir Türk heyeti Almanya İçişleri Bakanlığı yetkilileri ile birlikte Wiesbaden'deki Kriminal Suçlar Dairesi'ni ziyaretlerinde, çeşitli eyaletlerin polis şefleri ve silah üreticisi Messerschmiedt-Bölkow-Blohm şirketi yetkilileriyle Kürt gerillalarına karşı kullanılmak üzere satın alınması düşünülen savaş helikopterleri hakkında bilgi aldılar." (TAZ, 12.07.1985)

/ "Cumhuriyet Baş Savcısı Prof. Dr. Kurt Rebmann, Türkiye Büyükelçisi İşcan'a, Türkiye'nin lehinde çalışan aşırı uçlardaki örgütleri en yakın şekilde izlediklerini açıkladı" (Hürriyet Gazetesi, 12.10.1986)

/ "Federal Almanya Cumhuriyeti'nin, iltica ^{istemi} hakkı İsveç tarafından kabul edilmiş olan Süleyman Yağız'ı tutuklayarak, Türkiye'deki baskı rejimine, Genf ^{Anlaşması} Konferansı'nı hiç sayarak iade etmeye çalışması, Almanya'da iltica ve geri iade konusunda ortak, yeni bir çalışmayı gerekli kılmaktadır." (Türkiye Enformasyon Bürosu, 14.07.1986)

(Bu noktada, 1980 Haziran'ında Levent Boğen'in, 1983 Ağustos'unda Sami Memiş'in iadeleri ve Federal Almanya'nın sessizce yürürlüğe koyduğu buna benzer daha binlerce iadenin önlenilebileceğini (!), hatırlatmak isteriz.)

"Suçlulara Avrupa'da da darbe vuruyoruz"

